

Medlemmer at føle. Det er jo det ærede Medlems Parti, der har Væren for a voert offentlige Liv at have indført luffede Møder baade under aaben Himmel og ved andre Lejligheder (S. Hager: Det have de længe gjort i England). Ja, men her til Lands er det det ærede Medlems Parti, der har indført det. Det er jo nu ved at finde Efterligning ogsaa fra andre Partier, men det glæder mig, at det ærede Medlem kan se, at den Slags Møder have deres Medlemmer. Jeg vil da oplyse det ærede Medlem om, at det var vistnok kun lige i Begyndelsen, at Agrarernes Agitatorer valgte den Form; i hvert Fald kan jeg sige, at da de naaede over til den Valgfreds, jeg har den Være at repræsentere, og holdt Møde i Vejle, var Ordet fuldkommen frit, og baade jeg og adskillige andre fik Lov til at udtale os med al mulig ønskelig Frihed.

Det, jeg imidlertid havde begæret Ordet for, var adskillige enkelte Poster paa Finanslooforslaget, som jeg ønskede at sige enkelte Ting om. Der er først nogle Spørgsmaal, som særlig angaa den By, som jeg repræsenterer, nemlig Vejle. Den højtærede Indenrigsminister har paa Finanslooforslaget optaget et Forslag om Opførelse af en Bygning for Post- og Telegrafvesenet i Vejle. Jeg kan ikke sige andet, end at det er med noget blandede Følelser, at jeg har set dette Forslag fremkomme, og jeg tror, at det ikke alene er mig, men at det ogsaa er Beboerne i den By, der skulle lykkeligøves med denne Post- og Telegrafbygning, som se paa det med lignende Følelser. Hvad der i Vejle i allerhøjeste Grad er Trang til, er en rummelig Stationsbygning med Posthus ved. Det har været ønsket, og jeg tror nok, at enhver, der har været i Vejle og set Forholdene paa Stationen der, vil indrømme, at det er et meget berettiget Ønske. Det har været næret i mange Aar af Byens Borgere, det er blevet udtalt i Adresser fra Handelsforeningen og fra Byen, og det finder sin Støtte deri, at jeg tror, man kan gaa fra By til By og lede uden at finde en saarbarlig Stationsbygning som den, der findes i Vejle. Naar man sammenligner den med de Pragtbygninger, som den højtærede Indenrigsminister andetsfeds har opført, vil jeg sige, at saa falder den fuldstændig igennem, men selv om man sammenligner den med andre tarveligere Bygninger fra den Tid, man endnu byggede nogenlunde økonomisk her i Landet, er den næsten uanstændig. Det skulde derfor glæde mig at høre en Udtalelse fra den højtærede Indenrigsminister, om dette Forslag om Opførelse af en Post- og Telegrafbygning er Snobedningen til Op-

førelsen af en Stationsbygning, eller om man — saaledes som jeg synes at kunne læse ud af Motiveringerne — ønsker, at det skal bero dermed, og mener, at naar Vejle har faaet sit Posthus, har det faaet tilstrækkeligt. Jeg havde ogsaa lyst til at henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at den Velgæenhed, man har valgt for Post- og Telegrafbygningen, næppe er saa heldig, som ønskelig var. Byens Beboere ønske i hvert Tilfælde i højeste Grad, at Bygningen maa komme til at ligge Nord for Stationen eller i Nordenden af den nuværende Stationsbygning, og ikke, saaledes som Forslaget gaar ud paa, Syd for Bygningen. Der er endnu angaaende Jernbaneforholdene ovre i den Egn et enkelt Forhold, som jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, nemlig Forholdet ved Hedensted Station. Beboerne i Egnen omkring Hedensted have gentagne Gange til Generaldirektoratet indgivet Andragende om, at der maatte blive anlagt et nyt Skiftestor ved Hedensted Station. Det er hidtil ikke lykkedes at faa et Ja fra Generaldirektoratet, skønt jeg tror, at man maa indrømme, at Andragendet har været vel begrundet. Der er i sin Tid ved Banens Anlæg sikkert begaaet en Fejl ved, at man ikke har gjort Hedensted til den centrale Station paa Linien mellem Vejle og Horsens, og denne Fejl burde sikkert snarest mulig afhjælpes.

Der er dernæst enkelte Punkter paa den højtærede Kultusministers Budget, som jeg kunde ønske at omtale. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Trier) har allerede fremdraget et enkelt Punkt deraf. — Der findes paa Universitetets Budget et Forslag om at give en Bevilling paa 2400 Kroner til en teologisk Kandidat, H. M. Larsen, og dette er motiveret med, at denne teologiske Kandidat skal give „en alsidig og indgaaende Belysning af Mellembværendet mellem Kristendommen og den moderne Videnskab“. Det vilde jo være overordentlig ønskeligt, om et saadant Menneske var fundet her i Landet, der var i Stand til paa en nogenlunde fyldestgørende Maade at løse denne Opgave, som jeg sildt ud skal indrømme er en Opgave, der i egentligste Forstand kan kaldes en af Tidens Opgaver, en af Tidens allervigtigste. Men det undrer mig, at da der findes 5 ansete Videnskabsmænd ansatte ved det teologiske Fakultet, ingen af disse skulde være i Stand til at yde saa værdifulde Bidrag dertil, at man kunde undgå det. Endvidere undrer det mig noget, at en saadant Mand, som denne teologiske Kandidat, virkelig skulde være i Stand til at løse en saa omfattende og stor Opgave, og